Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26487
Copyright: Admont, Benediktinerstift

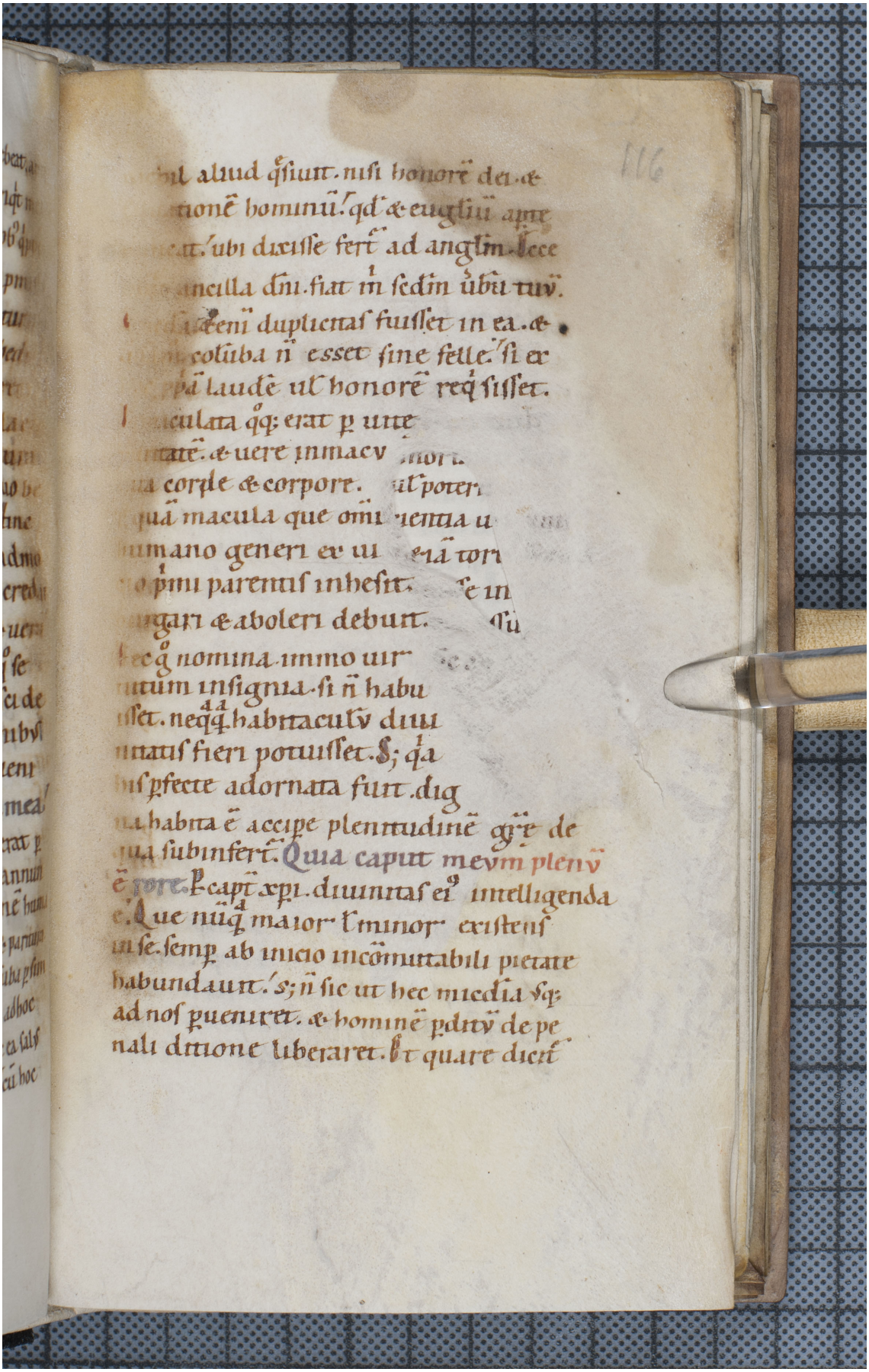

116

nil aliud q̃siuit. nisi honorẽ dei. &
tionẽ hominũ. qd & euglin̄ ap̄ne
cit. ubi dixisse fert ad anglim. ecce
ancilla dni. fiat m̄ sedm ūbū tuū.
ceni duplicitas fuisset in ea. &
colūba ñ esset sine felle. si ex
pā laude ut honorẽ req̃sisset.
culata q̃q; erat p̄ unte
tatẽ. & uere inmacu
corde & corpore. ut poteri
quā macula que omi ientia u
mano generi ex u era tori
pmi parentis inhesit. e in
gari & aboleri debuit. su
ec q̃ nomina immo uir
tum insignia si ñ habu
isset. neq̃q habitaculū diui
nitatis fieri potuisset. §; q̃a
hi pfecte adornata fuit. dig
na habita ẽ accipe plenitudinẽ gr̃e de
qua subinfert. Quia caput meum plenū
ẽ pore. P capt̄ xpi. diuinitas ei intelligenda
e. Que nūq̃ maior t minor existens
in se. semp̄ ab initio incōmutabili pietate
habundauit. s; ñ sic ut hec media sq;
ad nos p̄ueniret. & hominẽ pditū de pe
nali ditione liberaret. Et quare dicit